

บทที่ 443

ฉันเห็นพระเจ้าทุกวัน

ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า ในการพูดแบ่งปันบางครั้ง หากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับความเชื่อ ลูกมักจะเริ่มต้นการแบ่งปันโดยถามผู้ฟังว่า “ในทันที มีใครที่สวดขอจากพระเจ้าแล้วได้ทุกอย่างตามที่ขอไหม ขอให้ง่ายมือ” ส่วนใหญ่ลูกจะเป็นคนเดียวที่ยกมือชูอย่างสูงอยู่คนเดียวบนเวที ในวินาทีนั้นลูกเชื่อว่าผู้ฟังทั้งหลายคงคิดในใจว่า ผู้แบ่งปันคนนี้เวอร์ซะจริง!

แล้วลูกจะหยุดครึ่งใจแล้วพูดต่อว่า “ใช่แล้วคะ ดิฉันได้ทุกอย่างตามที่สวดขอจากพระเจ้า ... ตามน้ำพระทัยของพระองค์” ☺☺☺

วันนี้ลูกจะขอเขียนว่า “ใครเห็นพระเจ้าทุกวันบ้าง?” ไม่ต้องรอกการยกมือ ลูกขอเขียนต่อทันทีเลยว่า “ฉันเห็นคะ ฉันเห็นพระเจ้าทุกวัน” ใครจะคิดว่าลูกเวอร์ก็คงไม่เป็นไร

ตื่นเช้าขึ้นมา (จริงๆ ลูกเป็นคนตื่นสาย ☺) ในช่วงทำงานที่บ้านเพราะการลือชื่อดาวน้ ลูกออกไปเดินรอบสนามก่อนเริ่มทำงาน ลูกเห็นต้นไม้บางชนิดออกดอกบานสะพรั่ง ต้นไม้ชนิดเดียวกันออกดอกพร้อมทุกต้น ใครเป็นคนสั่งต้นไม้ให้ออกดอกได้ละ? ปลาการ์ปที่บ้านออกไข่ปลาต่อมาฟักเป็นตัวลูกปลาเต็มบ่อ ลูกในฐานะเจ้าของบ้านไม่ได้สอนบรรดาพ่อหรือแม่ปลาให้ทำอะไรเลย อันที่จริง หากจะสอนก็สอนไม่เป็นด้วย ☺

ช่วงนี้ลูกวาดภาพที่เกี่ยวกับเมฆ ลูกจึงศึกษาลักษณะของเมฆ ทั้งตอนเช้า กลางวัน และตอนอัสดง ค่อยๆ โพล้เพล้ก่อนตะวันตกดิน บ่อยครั้งลูกรีบถ่ายภาพก่อนเมฆเหล่านั้นมาเป็นต้นแบบในการ paint ของลูก แล้วลูกก็อดคิดไม่ได้ ไม่มีเมฆลักษณะซ้ำกันเลย เมฆทุกก้อนมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ยิ่งตอนพลบค่ำ สีส้มและลักษณะของก้อนเมฆทั้งหลายบนท้องฟ้า เปรียบประดุจภาพวาดบนผ้าใบแผ่นมหึมา บางวันลูกยืนศึกษาและถ่ายภาพของบรรดาก้อนเมฆเหล่านั้นจนลืมเวลาทานข้าว เนื่องจากลูกได้ศึกษาภาพวาดของบรรดาจิตรกรระดับโลก ไม่ว่าจะ Michael Angelo , Leonardo da Vinci หรือ Caravaggio เป็นต้น แต่ผู้ที่สามารถจะทำให้ภาพเมฆเหล่านี้ปรากฏเป็น painting ระดับ masterpiece ได้ ทั้งสีสัน ลักษณะ และปกคลุมท้องฟ้าได้ทั่วโลกนั้นต้องเป็น Master ของ Master ของ Master artist เลยทีเดียว

ลูกยกตัวอย่างเพียงเล็กน้อยมาก ซึ่งล้วนแล้วแต่เกี่ยวกับธรรมชาติมาเขียน สำหรับผู้ที่ไม่มีความเชื่อในพระเจ้า หรือผู้ที่ไม่รู้จักพระองค์ เขาเหล่านั้นก็คงพูดเพียงสั้นๆ ว่า “สิ่งเหล่านี้ก็ธรรมชาติแหละ” คำว่า “ธรรมชาติ” ฟังง่ายดี แล้วก็จบในตัวมันเอง แต่ลูกเป็นคนเชื่อในพระองค์ ลูกเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างทุกอย่าง ทั้งจักรวาล ทั้งโลก ทั้งสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ไม่ว่าจะมนุษย์หรือสัตว์ หรือสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย เมื่อลูกตื่นขึ้นมาทุกวัน ลูกมองรอบตัว ลูกเห็น “ธรรมชาติ” รอบตัวลูก แล้วลูกก็มองเลยไปถึงเบื้องหลังของผู้สร้าง “ธรรมชาติ” ทั้งหลายทั้งปวงบนโลกนี้

ลูกจึงเห็นพระองค์ทุกวันในทุกสิ่ง พระเจ้าข้า

“เมื่อแรกเริ่มต้น พระเจ้าทรงนมรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” ปฐมกาล 1:1

กลับมามนุษย์บ้าง รอบๆ ตัวเรา มีเพื่อนมนุษย์เต็มไปหมด เพื่อนมนุษย์เหล่านี้ มีทั้งที่เป็นเพื่อนดี บ้างก็เป็นเพื่อนธรรมดาๆ ที่เรารู้จัก แต่ก็ยังมีที่นำความขุ่นเคือง ความโกรธ ความเจ็บปวดมาให้เรา แล้วแต่บริบทของความเป็นเพื่อนว่าเป็นเพื่อนกันในลักษณะใด ความสัมพันธ์แบบไหน

เราทุกคนคงเคยคิดว่า ทำไมคนๆ นี้ถึงเป็นคนดีจัง น่าชื่นชมจังเลย แล้วในเวลาเดียวกัน เราก็คงเคยคิดว่า ทำไมคนๆ นี้ถึงแย่อย่างนี้ มนุษย์มีทั้งที่ทู่แท้ ทั้งแรงกายแรงใจในการช่วยเหลือผู้อื่นและมีทั้งที่เป็นฆาตกรฆ่าผู้อื่น

แล้วเราเห็นพระเจ้าที่ไหนในท่ามกลางมนุษย์?

ลูกเห็นพระเจ้าข้า ลูกเห็นพระองค์ในชีวิตของเพื่อนมนุษย์ทุกคนรอบตัวลูกทุกวัน

เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มา แต่ให้เรามีโอกาสภาพในการดำรงชีวิต คนที่เป็นคนดีคือ คนที่เลือกหนทางที่พระองค์ทรงต้องการให้เขาเป็น ส่วนผู้ที่สร้างบาปกรรมต่างๆ คือ ลูกที่ทำให้พระองค์ทรงเสียพระทัย

บ่อยครั้งที่ลูกขอบคุณพระองค์ที่ประทานพระพรและโอกาสให้ลูกได้พบกับคนดีๆ มาร่วมงาน ทำให้ลูกมีความสุข ไม่ว่าจะงานนั้นจะลำบากยากเย็นเพียงไร แต่บ่อยครั้งเช่นเดียวกัน ลูกก็ต้องพบกับความผิดหวังและความเสียใจจากผู้ที่ร่วมงานด้วย

สิบกว่าปีก่อนมีเหตุการณ์หนึ่งที่ลูกจำได้ว่าเป็นการตัดสินใจที่ลำบากที่สุดตั้งแต่ลูกมาเป็นลูกของพระองค์ และในที่สุดลูกก็ตัดสินใจเลือกพระองค์ เป็นการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงวิถีการรับใช้พระองค์ของลูกอย่างสิ้นเชิง

จากการตัดสินใจครั้งนั้น ลูกค้นพบว่า การจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์บนโลกมนุษย์นี้ได้ นั้น บางครั้งเราต้องกล้าหาญ เราต้องเด็ดเดี่ยว ถ้าต้องเลือกระหว่างมนุษย์กับพระองค์ เราต้องกล้าเลือกพระองค์ และลูกก็ค้นพบด้วยประสบการณ์ชีวิตระหว่างทาง My Journey of Faith ว่า หากเราไม่ใกล้ชิดกับพระเจ้าจนเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์แล้ว มันมีเหตุการณ์มากมายในแต่ละวันของชีวิต ที่จะทำให้เราต้องเลือกอย่างอื่นที่ไม่ใช่พระองค์

แต่สำหรับลูกแล้ว ลูก “เห็น” พระองค์ทุกวัน ลูก “สัมผัส” พระองค์ทุกวัน และลูก “ได้ยิน” พระองค์ทุกวัน ดังนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ฝนจะตก แดดจะออก เพื่อนจะหาว่าเราไม่รักเขาหรืออะไรก็ตามแล้วแต่ ลูกก็จะยังเลือกพระองค์เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด พระเจ้าข้า

“พระองค์ทรงเป็นองค์ที่ข้าพเจ้าเลือก” สดุดี 16: 5

อาแมน

ลูกของพระเจ้า: อดคิดหนังสือ

www.moving-themountain.com

